

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2016

ms Kuriakīs

ΑΡ. ΦΥΛ. 1.222 - ΕΥΡΩ 2 • www.paron.gr

Η απόλυτη φτώχεια

Του
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ Ν. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ
Καθηγούτη ΕΜΠ

Οι πλούσιοι της Γης

Οι 3 πιο πλούσιοι στον κόσμο έχουν περιουσία που ξεπερνά το άθροισμα του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος (ΑΕΠ) των 28 λιγότερο αναπτυγμένων χωρών του πλανήτη μας.

Οι 82 πιο πλούσιοι άνθρωποι στον κόσμο έχουν ετήσιο εισόδημα όσο είναι το ετήσιο εισόδημα όλου (!) του ινδικού λαού, που είναι γύρω στο 1,1 δισ. άνθρωποι.

Οι 358 πιο πλούσιοι άνθρωποι στον κόσμο έχουν ετήσιο εισόδημα όσο είναι το ετήσιο εισόδημα του μισού (!) πληθυσμού της Γης, που είναι 3,5 δισ. άνθρωποι. Δηλαδή, καθένας από αυτούς τους πλουσίους, κατά μέσον όρο, έχει εισόδημα όσο έχουν 10 εκατομμύρια άνθρωποι.

Το 1% των πλουσιότερων της Γης απολαμβάνει το 40% του παγκόσμιου πλούτου. Το 40% των φτωχότερων της Γης απολαμβάνει το 2,5% του παγκόσμιου πλούτου.

Τέλος, το 20% των πλουσιότερων της Γης κατέχει το 83,5% του παγκόσμιου πλούτου. Το επόμενο 20% κατέχει το 12%. Το επόμενο 20% κατέχει το 2%. Το επόμενο 20% κατέχει το 1,5% και το 20% των περισσότερο φτωχών κατέχει το 1%.

Οι σπατάλες των πλουσίων

Η σπατάλη από τους πλουσίους στον πλανήτη μας είναι απερίγραπτη. Ενδεικτικά αναφέρουμε, κατά προσέγγιση, το ετήσιο κόστος των πιο κάτω:

Καλλυντικά: Γύρω στα 10 δισ. δολάρια τον χρόνο, μόνο στις ΗΠΑ.

Παγωτά: Οι Δυτικοευρωπαίοι ξοδεύουν κοντά στα 20 δισ. δολάρια τον χρόνο. Οι Αμερικανοί επίσης γύρω στα 20 δισ. δολάρια τον χρόνο.

Τσιγάρα: Γύρω στα 60 δισ. δολάρια τον χρόνο στον δυτικό κόσμο.

Άλκοόλ: Γύρω στα 110 δισ. δολάρια.

Ναρκωτικά: Γύρω στα 360 δισ. δολάρια.

Θρησκεία: Μόνο για τις γιορτές των Χριστουγέννων ξοδεύονται γύρω στα 150 δισ. δολάρια τον χρόνο, μόνο στις ΗΠΑ.

Διαφθορά: Η διαφθορά είναι ο καρκίνος της ανθρωπότητας. Είναι αδύνατον να υπολογισθεί το μέγεθός της. Εκτιμάται από πολλούς ότι είναι από 1,5 έως 3 τρισεκατομμύρια δολάρια τον χρόνο σε ολόκληρο τον πλανήτη.

Η απόλυτη φτώχεια

Το 40% του πληθυσμού της Γης, δηλαδή 2,8 δισ. άνθρωποι, ζουν, όπως το χαρακτηρίζουν τα Ηνωμένα Έθνη, στην απόλυτη φτώχεια. Εδώ βασιλεύει η πείνα, η δυστυχία, η αρρώστια, η ανεργία, η εξαθλίωση, η περιθωριοποίηση, η απόγνωση. Και ο κατάλογος συνεχίζεται. Εδώ το μεροκάματο είναι ένα δολάριο και είναι αβέβαιο αν θα το βρεις από τη μία μέρα στην άλλη.

Ειδικά για την πιο ευαίσθητη και πιο απροστάτευτη κατηγορία ανθρώπων, τα παιδιά, αναφέρουμε τα εξής: Η παιδική θνητικότητα είναι στα ύψη.

Συγκεκριμένα:

Κάθε χρόνο πεθαίνουν 6 εκατ. παιδιά πλικίας μέχρι ενός έτους.

Κάθε χρόνο πεθαίνουν 15 εκατ. παιδιά πλικίας μέχρι πέντε ετών.

Η παιδική θνητικότητα οφείλεται στις αρρώστιες, στην πείνα και στην έλλειψη καθαρού πόσιμου νερού.

Ένα άλλο φρικιαστικό και απάνθρωπο γεγονός που συμβαίνει στις πολύ φτωχές χώρες είναι η παιδική πορνεία. Η πορνεία αυτή εξαπλώνεται κάθε χρόνο και περισσότερο στον πλανήτη για παιδιά από μικρή πλικία έως και τα πρώτα χρόνια της εφηβείας. Αυτό συμβαίνει γιατί υπάρχει τόση φτώχεια και δυστυχία σε πολλές οικογένειες, που προκειμένου να γλιτώσει ολόκληρη η οικογένεια τον θάνατο από ασπίδα οι γονείς «θυσιάζουν» ένα από τα παιδιά τους, εξωθώντας το στην πορνεία, για να πέσει θύμα ανώμαλων σεξουαλικών ορέξεων από ανθρωποειδή που προέρχονται συνήθως από πλούσιες χώρες της Δύσης, που οργανώνουν εκδρομές σε αυτές τις χώρες με στόχο την παιδική πορνεία. Είναι μια εικόνα έσχατης ανθρώπινης καταρράκωσης και παραφρογής.

Η αυξανόμενη απανθρωπία των πλουσίων σε βάρος των φτωχών είναι μια ωρολογιακή βδόμη, που οφείλουμε να την αφοπλίσουμε. Αν δεν την αφοπλίσουμε εγκαίρως, θα την αφοπλίσει η ίδια η φύση από μόνη της. Και σε αυτήν την περίπτωση η φύση θα τιμωρήσει πολύ σκληρά αυτούς που την αγνοούν. Αυτό που φοβάμαι είναι ότι η τιμωρία θα γίνει με άγριο τρόπο και χωρίς έλεος. Γι' αυτό το φρόνιμο είναι να μην εξωθούμε τα πράγματα στα άκρα, γιατί τότε θα είναι πολύ αργά για όλους μας.

Έχουμε όλοι την υποχρέωση να εργαστούμε όχι για την οποιαδήποτε πρόσδοτο και ανάπτυξη αλλά για την ανθρώπινη πρόσδοτο και ανάπτυξη. Μια τέτοια προσπάθεια θα έχει στόχο κάθε ανθρώπου να έχει μια «ανεκτή» ζωή, δηλαδή να έχει στέγη, τροφή, πόσιμο νερό, υγεία, παιδεία και εργασία. Αυτή η ανεκτή διαβίωση όλων των ατόμων είναι απαραίτητο να εδραιωθεί στο μυαλό και στην ψυχή μας και όλοι μαζί να προσπαθήσουμε να την κάνουμε πράξη. Είναι ιστορική αλλά και ανθρώπινη αναγκαιότητα να βοηθήσουμε στην υλοποίησή της.